

De vergeten boodschap van het Pausbezoek

In het Evangelie vraagt iemand aan Jezus: “Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?” In september was Paus Franciscus als een ‘goede meester’ in België. Hij heeft veel gezegd, maar... in de pers overheerste weeral het negatieve. De mooie dingen die Paus Franciscus zei kwamen gewoon niet in het nieuws. Het is typisch voor onze antichrist(elijke) media. Zo zaten de Pauselijke toespraken vol wijze lessen over de belangrijkste vraag van deze tijd: wat kunnen we doen? De Paus vroeg zich af: “Hoe kunnen we blijven hopen als de toestand van de wereld meer reden geeft tot wanhoop dan tot hoop?” Ik wil u een paar mooie pareltjes geven die Paus Franciscus gezegd heeft over de hoop. Het was de rode draad in zijn spreken.

In de toespraak voor de koning en de gasten in het paleis van Laken zei de Paus dat de Katholieke Kerk een aanwezigheid wil zijn die hoop geeft. Het mag geen valse hoop zijn, geen oppervlakkig olé olé. De hoop moet echt zijn. Maar wat is echt? De Paus zegt dan dat hoop een geschenk is van God, en het is iets dat men in het eigen hart meedraagt! We kunnen hoop niet zelf maken, niet opwekken, niet plannen, niet inpakken, niet verkopen. Christenen moeten mensen zijn die niet op eigen kracht hopen, maar die hun hoop als geschenk van God ontvangen. De Paus roept

iedereen in België op om dit geschenk aan de Heilige Geest te vragen, zodat je met hoop op weg gaat in het leven. Vervolgens zegt hij drie dingen, ten eerste: we moeten om die hoop vragen, weer leren bidden; ten tweede: we moeten de hoop willen ontvangen, d.w.z. een open hart hebben; en ten derde: we moeten ernaar leven en zo onze bijdrage leveren aan de samenleving. Een drievoudige boodschap die een heel spiritueel programma omvat (bidden, open zijn, een bijdrage leveren). Dit hoorde je niet in het journaal.

Deze boodschap verdiept Paus Franciscus in zijn toespraak aan de universiteit van Leuven. Hij roept op om de grenzen van de kennis te verleggen. Dat klinkt een beetje onnozel, want universiteiten doen niets anders dan grenzen verleggen. Toch is de uitspraak van de Paus bijzonder. Hij zegt: “Stel dat onze hoop ontwaakt is, hoe reageren we als we grenzen, binnen en buiten onszelf, tegenkomen?” Dan spreekt hij over twee valkuilen, ten eerste: we zouden kunnen opgeven, ontmoedigd; ten tweede: we kijken naar beneden en niet naar boven. De Paus spoort ons dan aan om te blijven kijken naar de Hemel en te zoeken naar de waarheid. Vanuit de Hemel verwachten wij een antwoord op de vragen: waarom leef ik? wat is de zin van mijn leven? wat is het doel van mijn levensreis? Vervolgens zegt hij vreugde uit te stralen met het oog op de oneindige God en hij vraagt van ons dat we verliefd zijn op Jezus Christus. Want wie verliefd is voelt zich aanvaard en gekend. We moeten niet iemand anders worden, niemand is een kopie van een ander. Word en wees jezelf! Paus Franciscus zegt dan dat waar de Heilige Geest aan het werk is, daar is er vreugde en humor. Het voelt

als een venster dat in ons binnenste wordt geopend zodat een fris briesje binnen kan. De Kerk is als een venster en biedt een opening naar de oneindige God.

In zijn toespraak aan de universiteit van Louvain-la-Neuve gaat Paus Franciscus tot de kern van de zaak: het menselijk hart. Hij zegt: “De vernietiging die we om ons heen zien – de vernietiging van de aarde, de vernietiging van mensen door oorlog en armoede, de vernietiging van de innerlijke mens – het is het resultaat van een kwaadaardige toestand van het hart: arrogantie, onverschilligheid, winstbejag, eigenbelang, egoïsme en gewelddadigheid.” Hij geeft dan drie houdingen die ons helpen om dat te voorkomen. Ten eerste: dankbaar zijn, we zijn geen bazen, maar gasten en pelgrims op aarde. Dank God en mensen. Ten tweede: missie, we zijn hier op aarde om de schoonheid van de wereld te beschermen, ook voor mensen die na ons komen, kinderen en kleinkinderen. Ten derde: trouw, we zijn geroepen om tuiniers te worden van onze wereld en van onze ziel. De vraag: “Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?” wordt door Paus Franciscus mooi beantwoord, maar in de pers hoort ge daar niets van...

In het Koning Boudewijnstadion wordt dit nog meer verdiept. De Paus zegt: “Jezus herinnert ons eraan dat de enige weg die naar het leven leidt is: jezelf geven in liefde. Laten we ons geen illusies maken: zonder liefde blijft niets bestaan, alles verdwijnt, valt uiteen en laat ons gevangen achter in een kortstondig, leeg en zinloos leven dat alle geloofwaardigheid heeft verloren.” Dan roept hij ons op onze

toewijding te hernieuwen om in de voetsporen van Jezus te wandelen.

In het vliegtuig naar Rome komt Paus Franciscus nog eens op voor het nog ongebooren leven, maar hij zei ook dat uiterlijke veranderingen moeten voortkomen uit een innerlijke bekering van het hart. Een kerk in crisis heeft als eerste opdracht mensen in contact te brengen met de Verrezen en dus Levende Heer Jezus Christus.

Dit alles heeft u nergens in de pers gelezen, maar laten we hopen en bidden dat dankzij het Pausbezoek in onze Belgische kerk de frisse bries van de Heilige Geest mag waaien die nieuwe adem geeft en energie geeft en dat we vol trots ons mooie geloof kunnen uitdragen. Zo kan er vrede komen in het eigen hart, het hart van andere mensen en in de samenleving.

Pastoor Karel Loodts,
23 oktober 2024

Naar Fulton Sheen :

De tegenstanders van de kerk zijn tegen hun gedachten die ze van de kerk hebben. Als ze zouden weten wat de kerk werkelijk is, zouden ze voor de kerk zijn. Er zijn maar een paar mensen in de hele wereld die echt tegen de kerk zijn om wat ze werkelijk is.